

II.

Mănăstirea Mihai Vodă palat domnesc.

În fascicula 18-a a Buletinului Monumentelor Istorice, D-l O. Lugoșianu reproduce sub titlul «Palatul domnesc din București la 1801» o vedere care se află și la p. 30² din Istoria Bucureștilor a lui Ionescu Gion, dar unde se arată a fi „Curtea Arsă“.

astăzi Arsenalul, deci destul de departe de apa Dâmboviței Așa fiind, aş crede mai degrabă că vederea de mai sus reprezintă *mănăstirea Mihai-Vodă, cu morile ei vestite*».

Păreră că sus citata vedere este mănăstirea Mihai-Vodă, mi se întărește în urma citării, de către d-l Lugoșianu, a legendei însoțind vechea stampă în albumul lui Ainslie :

«Principii sau Voevozii, în deobște, țin

1. Arhivele Statului (Mănăstirea Mihai-Vodă după restaurare)
Vedere luată de pe podul Dâmboviței 1910.

2. „Palat Domnesc“. Reducerea stampeii din albumul lui Ainslie (acest Buletin, fasc. 18) și care ar fi după Ionescu-Gion „Curtea Arsă“ (Arsenalul), iar după mine Mănăstirea Mihai-Vodă, înainte de 1801.

Am pus la îndoială afirmația lui Gion în cartea mea «Bucureștii ce se duc», unde, reproducând aceeași vedere, spun :

«Curtea arsă» zice Ionescu Gion. Curtea arsă, în care au stat Domnii țării, de la Alexandru Ipsilant (1774-1782), ziditorul ei, și până la 1812, când a fost distrusă de un incendiu, era înălțată pe locul unde se află

o curte pompoasă în acest oraș, dar palatul (care e descris de Chishull ca o frumoasă și plăcută clădire de piatră) arzând, *principalele actual a fost nevoit să și stabilească reședința într'o mănăstire*»...

«Vederea alăturată înfățișază reședința actuală a Voevodului. Clădirea, vastă și neregulată, este așezată pe o înălțime în apro-

3. Noua clopotniță de pe noua intrare în curtea mănăstirei, pe strada Arhivelor, 1910.

4. Vechea clopotniță, deasupra vechei intrări în mănăstire. (Fațada din str. Mihai Vodă, ascunsă de casele clădite pe muchea dealului), 1910.

5. Vechea poartă de intrare în mănăstire, la răsărit, sub vechea clopotniță. În fund turla bisericii din mijlocul curții. La dreapta o parte din noua zidire împrejmuitoare (Arhivale): 1911.

6. Vechea clopotniță și Vechea intrare în mănăstire, spre răsărit, prin ulicioara ce dă în str. Sf-ții Apostoli, 1911.

7. Intrarea de sub vechea clopotniță (Fațada spre Mihai Vodă, ascunsă astăzi de case). Vedere luată din vârful unui salcâm, 1911.

pierea râului și domină așa de bine șesul din apropiere».

vorbi de palatul din Dealul Spirei, care se va zidi doar la 1774, ci *'de Vechea Curte*

8. Fața din spre str. Milhăi Vodă, cu totul ascunsă trecătorilor, din pricina caselor zidite pe muchea dealului (vedere luată de pe acoperișul unei case), 1911.

Curtea Arsă, zidită la 1774 de Al. Ipsilante, e distrusă de un incendiu la 1814, în zilele lui Ion Caragea (Istoria fondării ora-

10. Colțul str. Arhivelor și str. Milhăi-Vodă. (Se vede clopotnița veche, turla bisericii din mijlocul curții

Domnească, care se află unde e astăzi Piața de flori și biserica Curtea Veche, palat care a fost și el distrus de un incendiu.

Pe de altă parte Grigore Ghica, la 1823

9. Aceiași fațadă din spre str. Milhăi Vodă, după tăierea salcânilor, în 1912.

șului București de Lt. colonel D. Papazoglu). Albumul lui Ainslie, după care s'a produs vederea, apare la 1801, așa că Chisbüll (1670—1733), citat de Ainslie, nu putea

12. Fațada din străduța Arhivelor, în timpul dărâmării (1912).

și-a avut palatul la mănăstirea Milhăi Vodă, ne-o spune Lt. Colonel Papazoglu; e deci foarte plauzibil ca și înainte mănăstirea Milhăi-Vodă să fi slujit vremelnice de palat domnesc.

Apropierea de apa Dâmboviței și mai ales morile ce se văd pe gravură, confirmă cred pe deplin părerea mea.

Prin pioasa, stăruitoare îngrijire a d-lui profesor D. Onciul, vechea mănăstire a lui

șul, s'ar face, cred, un act de pietate și o reală înfrumusețare a orașului.

Reproducând mai jos câteva vederi luate înainte de reînnoirea mănăstirii, să-mi fie îngăduit a expune și în acest Buletin, cu

12 Mănăstirea Mihai-Vodă, interiorul, la 1910. Cliseul d-lui Capitan N. Uică, publicat în : *Istoricul Școlii Militare de Infanterie, 1847 — 1911*. Localul arhivelor a fost al patriilei organizat de Școala Militară.

Mihai Vodă Viteazul reinvie parcă prin restaurare. De s'ar putea dărâma oribilele case ce înconjoară mănăstirea, urcând dealul, în-năbușind și profanând vechea mănăstire, ca să rămâie singură în vârful dealului, înconjurată de grădini și dominând tot ora-

șul, rugămintea de a fi luat în seamă, un dezi-derat exprimat în prefața cărții mele ci-tate :

„Nu ar trebui să se dărâme casă, să se alinieze stradă, fără obligativitatea fotogra-fierii înainte și după prefacere, ca să se

poată urmări, an cu an și zi, cu zi înfrumusețarea orașului ori vinovata distrugere a urmelor neajunse încă la ceasul fatalei pieiri. Pisanile bisericilor, inscripțiile, traduse ori transcrise cu litere latine, ar trebui să se poată ceti la intrarea fiecărui monument, pentru ca trecătorul, citindu-le, să poată căpăta imbold să învețe istoria țării ce se cunoaște atât de puțin, să prindă iubire pentru orașul în care s'a născut, în care trăiește“.

HENRIC STAHL

III.

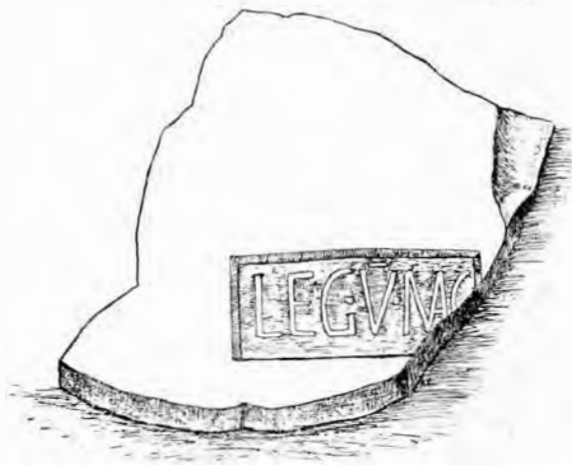
Un fragment de cărămidă legionară găsită la Igliza.

Textul :

LEG. V. MAC.

adică : LEG[IO] V. MAC[EDONICA]

Mărimea fragmentului, socotită după dimensiunile cele mai mari : 14/20 cm. Grosimea : 2 1/2 cm.

Această bucată de cărămidă cu stampila egiunei a V Macedonica ne atestă staționarea acestei legiuni la Troesmis, aproape de Igliza de azi. Acest fapt e bine cunoscut pentru timpul dela Dămățian până la Marcu Aureliu.

Deși sunt cunoscute și publicate multe cărămizi cu stampila acestei legiuni, totuși frumusețea literelor, ce amintește epoca de desvoltare a Antoninilor, face rar acest exemplar.

N. VELICHI.

IV.

Cărămizi romane dela Drobetae.

La muzeul regional din Turnu-Severin au intrat : 4 sectoare egale de teracotă, formând

împreună un cerc cu raza de 0^m.27, grosimea cărămizilor fiind de 0^m.075.

Fiecare sector poartă stampila în relief :

LEG. VII C. P. F.

(LEGIO VII CLAUDIA PIA FELIX)

E prima oară când se întâlnesc în Drobetae cărămizi cu stampila acestei legiuni. S'au întâlnit până acum la : Mojgrad, Mehădia, Palanca veche, insula Sapaia din fața Palancii noi și la Szerb-Poszeszna. (Vezi Tocilescu, Monumente epigrafice și sculpturale, pag. 342).

Aceste cărămizi s'au găsit cu prilejul lucrărilor de canalizare a orașului Turnu-Severin.

AL. BĂRCĂCILĂ.

V.

Inscripții de la Bisericile și Mănăstirile : Ișalnița, Moflenii, Dintr'un lemn.

1. Ișalnița-Dolj

† ACAST(Ă) SFÂNTĂ ȘI DUMNEZEIASCĂ BISEARIC(Ă). CE INTRÂNSA SE CINSTEĂȘTE ȘI SĂ PREAZNUEȘTE A-DORMIREA PEA SFINTEI ȘI DE DUMNEZEU NĂSCĂTOAREI ȘI PURUREA FECOREI MARIEI, CARE BISEARICĂ ESTE DIN TEMELIE EI ZIDITĂ ȘI ȘIFĂCUTĂ, CU MULTĂ OSĂRDIE SUFLETEȘCĂ, DE JUPAN PĂTRU DIN OBEADINI, MARELE ARMAȘ, IN ZILELE PEA LUMINATULUI DOMNŪ IOAN CONSTANTINŪ BĂSĂRABŪ VEOVOD, INTRU POME-NIRE ȘI IERTAREA PĂCATELOR PÂNĂ IN VECI, ȘI S-AU ZIDIT CÂNDŪ ERA LEATUL 7214 (= 1706), IS-PRAVNIC FIIND PEDA LOGOFĂT.

CTITORI : JUPAN PĂTRU, JUPĂNEASA DESPA, MIHA apoi GHEORGHE VEL CĂPITAN DEN OBEDENI, JUPA-ÎȚA EGO VILAȚ. apoi CONSTANTIN BRÂNCOVEANU.

N

2. Moflenii—Dolj

Grafitte : a) ПЕТРЕ СР БЕРЕТЕ. 7074 (= Petre din Berești, 7074 — 1566).

b) Рафайлѣ ермонѣ леат 7252 (= 1744).

c) La 1784 au venit patriarhul Avraam E-rusalimului.

d) Помени рѣ рак троеи Ана. (= Pomenește Doamne pe robul tău Ana).

e) Милѣан ермонѣ магоа рѣкшиник. 7262. (= Mihail eromonah păcătosul, 7262 = 1754).

f) Inscriptie nouă interioară : Această sf. și d. biserică ce să prăznuiește hramul sf. Niculae, s-au făcut de zid, din temelie de D. Jupan Barbu și Pârvu Cluceru și s-au zidit la anul 1170... (sic !) iar acum s-au prenoit. 1873.